

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

LXVII. Bischof Heinrich von Lebus transsumirt eine dem Kloster Paradies
angehörige Urkunde des Bischofes Paulus von Posen, am 5. Dezember
1354.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55508](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55508)

LXVI. Bischof Heinrich von Lebus bekundet die nach mit ihm getroffenen Vergleichs am 27. Juni feierlich zu Frankfurt erfolgte Lösung des Markgrafen Ludwig des Ältern, des Markgrafen Ludwig des Römers und des Grafen Günther von Schwarzburg aus dem Kirchenbanne, am 5. Juli 1354.

In nomine Domini Amen. Nos Henricus, Dei gratia Episcopus Lubucensis, notum facimus, quod Magnus princeps Dominus noster, Dominus Ludovicus Romanus, Marchio Brandenburgensis illustris, pro se ac fratre suo Domino Ludovico seniore, spectabili viro Domino Gunthero Comite de Schwartzburgk, consulibus et vniuersitate opidi Vrancken-vort nostre Lubucensis Diocesis, omnibus et singulis sibi et eis adherentibus et in processibus comprehensis super omnibus damnis, iniuriis, violentiis et molestationibus, nobis, Ecclesie nostre ac capitulo nostro illatis, nobiscum et eisdem Ecclesia et capitulo amicabiliter concordauit. Propter quod ad instantiam nostram et nostri capituli a sententiis excommunicationum et aggravationum auctoritate sedis Apostolice in eos latis per venerabilem virum Dominum Nicolaum, Archidiaconum Legnicensem, ad hoc speciale mandatum habentem Apostolicum in scriptis, die XXVII mensis iunii sunt et fuerunt in Cimiterio parochialis Ecclesie Sancte Marie ibidem in Vrancken-vord publice et solenniter absoluti, quos etiam omnes et singulos absolutos esse protestamur et nihilominus in his scriptis eosdem et eorum singulos absolutos publice nunciamus. Datum Furstenwaldt, die V^o. Mensis iulii, presentibus venerabilibus viris Dominis Johanne, preposito, Theodorico, Archidiacono, Johanne de Cronenberg et Nicolao de Barek, Canonicis dicte nostre Ecclesie Lubucensis, fratribus nobis in Christo dilectis, testibus ad premissa, anno Domini MCCCLIV.

Schöttgen et Kreyssig Dipl. I, 395.

LXVII. Bischof Heinrich von Lebus transsumirt eine dem Kloster Paradies angehörige Urkunde des Bischofes Paulus von Posen, am 5. Dezember 1354.

In nomine domini Amen. Nos Henricus, Dei gratia episcopus Lubucensis, uniuersis et singulis presens transsumptum seu exemplum inspecturis volumus esse notum, quod constitutus in nostra presentia Religiosus vir frater Andreas de Crofna, Monachus Monasterii de Paradiso Sancte Marie, poznaniensis diocesis, nobis quasdam litteras sigillatas, duobus sigillis pendentibus in duabus zonis de rubro serico, videlicet felicitis recordationis domini Pauli, quondam episcopi poznaniensis, et sui capituli, prout inferius describentur, sanas et integras ac omni suspicione carentes exhibuit, petens nomine dicti sui monasterii, ipsas litteras auctoritate nostra ordinaria exemplari sub manu publica fideliter transsumendas. Quarum litterarum tenor talis est. (Urkunde des Bischofes Paulus von Posen für das Kloster Paradies vom 1. Februar 1234.) Quibus quidem litteris duo sigilla oblonge figure de cera glauca erant appensa etc. — In cuius rei testimonium et evidentiam pleniorum idem transsumtum per manum Bernardi, notarii nostri infra scripti, scribi

et publicari mandavimus nostrique sigilli, quo ad causas utimur, appensione muniri. Actum Uran-
kenuord in domo habitationis nostre, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto,
Indictione octava secundum consuetudinem gnesnensis provincie, die quinta mensis Decembris, pre-
sentibus honorabilibus et discretis viris dominis Theodorico, archidiacono lubucensis eccle-
sie, fratre nobis in Christo dilecto, Michaelae, ejusdem ecclesie perpetuo vicario, Johanne,
plebano in Sommeryelt, Michaelae de Czormendorf et Bernardo de Storkow, clericis
Misnensis et Lubucensis diocesis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Et ego Bernardus Braxator, clericus Trajectensis diocesis, publicus imperiali
auctoritate notarius, de mandato domini, domini mei episcopi, cujus sigillum presenti trans-
sumpto est appensum, et ad requisitionem dicti fratris Andree predictas litteras originales
transsumpsi etc. etc.

Mus. Raczyński's Cod. Polon. I, 10.

LXVIII. Markgraf Ludwig der Römer bestätigt die vom Bischofe zu Lebus angeordnete
Trennung der Filialkirche zu Tucheabant von der Pfarrkirche zu Lebus,
am 20. September 1355.

Ad perpetuam rei memoriam Nouerint etc. Quod nos Ludovicus Romanus etc. At-
tendentes et considerantes ordinationem et dispositionem venerabilis in christo patris et domini
nostri, domini hinrici, episcopi Lubucensis, de ecclesia parochiali sancte Marie opidi Lubus
et filia ipsius Tucheabant sue dyocesis, que in tantum distat ab ipso opido, quod commode rector
ecclesie in Lubus non potest parochianis in thuchebant sacramenta ecclesiastica ministrare, qua
voluit et disposuit auctoritate sua ordinaria ad ecclesiam parochialem opidi predicti non debere in
antea villam Thuchebant tamquam filiam aliquammodo pertinere, sed diuisit easdem ab inuicem,
quod ammodo villa Thuchebant parochia per se esse debeat, habendo rectorem specialem,
dicte parrochie Lubus, sicut prius, nullatenus subessendo. Ne occasione dicte diuisionis ecclesia
ipsa opidi lubus dampnum et preiudicium incideret, quouismodo voluit et vult idem dominus
noster episcopus, quod patroni et domini ville Thuchebant, henningh et Otto haken, patrum,
fideles nostri dilecti, ad vsum, vtilitatem, commodum et honorem perpetuum dimittere et assignare
debebunt predicte ecclesie parochiali opidi Lebus vnum frustum reddituum, situm in dimidietate
reddituum iudicii opidi supradicti, cuius frusti proprietatem et ipsum frustum cum omnibus Juri-
bus, prouentibus, redditiibus et pertinentiis vniuersis, quibus illud habuerunt et tenerunt dicti
haken a nobis, dedimus et donamus pure et simpliciter propter deum plebano et rectori ecclesie
parochialis opidi memorati et omnibus successoribus ipsius habendum in salutare remedium anima-
rum progenitorum nostrorum, nostre, heredum et successorum nostrorum tenendum perpetue et
pacifice possidendum de expressa et libera voluntate ipsorum haken, qui nobis propter hoc humi-
liter supplicarunt. Renunciantes etc. presentibus haffone de valkenburg, camere nostre ma-